

[Oluf Pedersen.]

rationeringen af kaffe, men sagde med hensyn til sukkeret, at der her var disponeret. Jeg tror imidlertid, det ærede medlem må indrømme, at når det kun drejer sig om, at der vil mangle måske 1 mill. kg, er det ikke noget at have så mange bekymringer for. Det sukker kan man købe, det er der ikke noget i vejen for. Man kan oven i købet købe det lige så billigt, som det er solgt. Det drejer sig om det billigste næringsmiddel. At tænke sig, at landet er blevet så fattigt, at det, der er billigst, må befolkningen ikke få mere! Hvad ræson er der dog i det? Jeg kunne forstå det, hvis det var det dyreste levnedsmiddel. Jeg kunne forstå det, hvis man sagde: det er galt med de 80 mill. kr. til kaffen. Det kunne jeg forstå, selvom det er fejlagtigt. Men at 1 mill. kg sukker kan give bekymringer både for det ærede medlem hr. Jørgen Jørgensen (Lejre) og for den høje regering, det forstår jeg ærlig talt ikke.

Jeg er, kan jeg godt sige, ikke helt uenig med det ærede medlem hr. Aksel Larsen, når han siger, at man har bortødet Danmarks rigdom ved at sælge vort billigste næringsmiddel. Det er vel rigtigt nok. Men jeg forstod, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen heller ikke turde gå med til at afskaffe sukkerrationeringen og risikere at skulle købe denne million kilo, eller hvor meget det kunne dreje sig om.

Det ærede medlem hr. Aksel Larsen havde nogle ændringsforslag. For det første ville det ærede medlem med hensyn til kaffen have sat ind i anden linie efter ordet „kaffetolden“ ordene: „eller af anden indirekte beskatning af kaffen“. Jeg gør imidlertid det ærede medlem opmærksom på, at der desuden i vort forslag står: „uden at afvente mulighed for at lade ophævelsen være et led i en politisk aftale“, og hermed forstår jeg, uden at ophævelsen af rationeringen skal bruges til fordyrelse på anden måde af kaffe eller andre varer, og jeg vil ikke være med til den svækkelse af udtalelsen, som er foreslået af det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Det er en forringelse, som der ingen grund er til, og som blot må skyldes, at det ærede medlem ikke har læst, hvad der står i det udkast, som jeg har tilladt mig at foreslå.

Når det ærede medlem med hensyn til sukkeret foreslår, at der skulle stå: „forberede den snarest mulige ophævelse“, synes jeg, at det ærede medlems bekymring er ganske unødvendig. Vi har, sådan forstod jeg den højtærede handelsminister, 9 mill. kg sukker mere, end der er solgt, og vi kan regne med en forbrugsstigning på vel en snes mill. kg, hvoraf halvdelen kommer i det halve år, der er tilbage. Jeg kan ikke forstå de bekymringer, man har for at afskaffe rationeringen, selvom man eventuelt skulle blive tvunget til at købe den million kilo sukker, eller hvor meget det kan blive i udlandet, og derfor kan jeg ikke tiltræde de ændringsforslag, som er stillet fra kommunistisk side. Jeg synes, de betyder en forringelse, og jeg må anbefale forslaget, sådan som det er stillet af os. Jeg synes, det er saglig rigtigt, og hvis der ikke var politiske grunde, ville det antagelig også være blevet vedtaget enstemmigt her i tinget. I virkeligheden er jeg sikker på, at alle ærede medlemmer er enige med mig i, at man snarest skulle afskaffe kafferationeringen, og at man ikke skulle gøre denne afskaffelse afhængig af kaffetold eller afvente mulighederne for at lade ophævelsen være led i en politisk aftale, ligesom man er enig i, at man skulle afskaffe rationeringen af sukker. Vort billigste næringsmiddel er der ingen mening i at rationere. Jeg tror, det er en sund betragtning, og jeg tror, den deles af ærede medlemmer af tinget.

Ministeren for handel, industri og søfart (Rytter): I anledning af det ærede medlem hr. Oluf Pedersens spørgsmål, om jeg mente, det også var upåkrævet, når dagsordenen afviser kaffetold og udtaler, at ophævelsen af rationeringen ikke måtte indgå i politiske aftaler, vil jeg gerne sige, at mig bekendt er der ingen ansvarlige, der har været inde på at kombinere disse spørgsmål. Jeg må gentage, at tingene må ses i deres økonomiske sammenhæng, og det er det, der er det vigtigste i denne forbindelse.

Med hensyn til beregningen over, hvor meget en eventuel ophævelse af kafferationeringen vil koste, vil jeg gerne sige, at det er ganske rigtigt, at jeg har nævnt, at hvis man beregnede forbruget på samme måde, som man gjorde i Sverige, ville den koste